

**UNIVERZA V MARIBORU
MEDICINSKA FAKULTETA
Slomškov trg 15
2000 Maribor**

**POROČILO IZMENJAVE IFMSA – GANA
SEPTEMBER 2009**

Avtor: Maja Čuić, študentka 6. letnika

Študijsko leto 2009/10

»Tomorrow...I believe in you!« je rekla bolnica na 5. nadstropju materinskega bloka Korle bu Teaching Hospital-a ob mojem zaključku dela tistega dne. Spreletel me je občutek sprejetosti in zaupanja, občutek, ki ga tako zelo pogrešam doma v Sloveniji in ki je bil moj zvesti spremljevalec izmenjave v Gani. Prav zaradi tega občutka imam Gano za svoj dom in naredila bom vse da se vrnem nazaj.

Nikoli ne bom pozabila nasmejanih ljudi, ki zmeraj poplesavajo v ritmu glasbe, čeprav je njihovo življenje daleč od tistega kar si želijo in v kar verjamejo. Ne, nikoli! Nikoli ne bom pozabila neizmernega kaosa in umazanije okolice – popolni nasprotji sproščenosti in neobremenjenosti ljudi.

Po obisku Gane sem potrdila svoje dvome; prvič, da je veliko bolj pomembna notranjost kot zunanost, ter drugič, da sem človek, ki si želi neznanega, da bi sam sebi postal bolj znan.

- Pred izmenjavo;

Pomoč države gostiteljice pri urejanju papirjev in vize nisem potrebovala – za obisk Gane je potrebna viza. Organizacija mi je poslala welcome letter in potrdilo o izmenjavi, ki bi lahko ob potrebi priložila pri pridobivanju vize. Vendar to ni bilo potrebno. Nekega sončnega vikenda sem se odpravila do Beograda, kjer je najbližja ambasada (druga se nahaja v Rimu). V času delovnih ur (pon.-pet. od 8:00 do 14:00) sem se oglasila in uredila vse potrebno v eni uri. Cena turistične vize je 50 evrov, velja za 3 mesece. Potrebujete še 3 izhode formularjev, ki jih najdete na njihovi internetni strani (www.ghanaembelgrade.com) ter 3 osebne fotografije.

Na razpolago sem imela dve **kontaktni osebi** in sicer bivšega in sedanjega LEO-ťa, ki sta mi z veseljem pomagala pri zadregah pred odhodom.

Letalsko karto sem si rezervirala kakšna dva meseca pred odhodom – pri iskanju mi je pomagala turistična agencija Global. Letela sem z letalsko družbo Egyptair, cena letalske karte je bila nekaj manj kot 800 evrov. Odhod je bil z Dunaja, prestopila sem v Kairu in nato nadaljevala pot do Accre. Vse skupaj je trajalo cca. 10 ur. Vse je potekalo brez težav.

- Prihod v državo;

Na mednarodno letališče v Accri sem pristala pozno zvečer. Takoj po prevzemu prtljage sem si kupila lokalno SIM kartico in kontaktirala svojega LEO-ťa. Sporočila mi je naj počakam, saj me bo nekdo prišel iskat. In tako je tudi bilo – po 20 min čakanja sem padla v objem prijetnemu neznancu, ki je na koncu moje izmenjave postal moj tesen prijatelj. Odpeljal me je v študentski kampus, mi ga razkazal in razložil kako poteka življenje v njem. Sobo

sem si delila z LEO-tom, tako da sem ob nastanitvi izvedela veliko o programu izmenjave. Takoj sem dobila urnik za družabni program, bone za prehrano v menzi ter zemljevid Korle bu bolnišnice. **Prihod v državo** je bil več kot prijeten.

- Strokovna praksa;

S **prakso** sem začela dan po prihodu – LEO me je odpeljal do glavne pisarne, kjer so mi dodelili skupino in me seznanili z vodilnimi v skupini. Odpeljali so me na Oddelek za ginekologijo in perinatologijo, kjer sem se priključila svoji skupini. Tisti dan smo opravili nekaj pregledov nosečnic in poročali nadzornemu zdravniku o stanju bolnic. Nato smo obdelovali teorijo iz porodništva, saj so se kolegi v skupini pripravljali na izpit.

Naslednji teden sem se udeležila programa v sklopu Health week projekta, ki ga je organizirala njihova katedra za Javno zdravje. Dodelili so mi skupino, s katero sem odpotovala v neurbano mesto v Volta regiji, imenovano Ho. Naše poslanstvo je bilo izobraziti javnost s problematiko malarije; naslov projekta se je glasil: Prevent malaria – save a mother and a child. Celoten projekt je bil zelo natančno organiziran, imeli smo nastanitev, prehrano in določen program. Obiskali smo šole, materinske programe, tržnice in druge javne zavode, kjer smo predstavili naš program. Celoten projekt je trajal 5 dni.

Po vrnitvi v kampus sem nadaljevala z delom v bolnišnici. Ker je moja skupina končala z vajami, sem ostala sama v svoji skupini. Dodelili so mi drugega mentorja – house officer (HO) , kot stažista pri nas. Priključila sem se njegovemu delovniku, ki je bil natančno organiziran vsak dan; vizita, sprejemi novih bolnic, »iskanje« krvi, delo v ambulanti, urgencia, porodne sobe, operacijska, itd. Zelo dobro sva **sodelovala**, opravila sem veliko anamnez in statusov, ki sem jih tudi morala predstaviti, pisala recepte in napotnice, »iskala« kri, asistirala pri operacijah, skratka sodelovala pri delu, ki se je odvijalo. Občasno so preverili moje znanje, kar pa mi ni predstavljalo problem saj sem imela opravljen izpit iz Ginekologije in porodništva (zaželeno). Z delom sem začela zjutraj, okrog 9. ure.

Povprečno sem delala na dan 5 do 6 ur, včasih sem bolnišnico obiskala tudi zvečer, ko so bile na programu porodne sobe ali urgentna ambulanta.

Pri delu je zelo pomembna lastna samo –inicijativa in zagnanost; nihče vas ne bo silil v delo, ki si ga sami ne želite. Glede delovnika (zamujanje, izostanek zaradi potovanja, itd.) se brez težav dogovarjate s svojim mentorjem.

- Nastanitev;

»Moj dom« je bil študentski kampus študentov medicine, ki se je nahajal v neposredni bližini bolnišnice. Nastanjena sem bila v bloku R, nekoliko starejšem, vendar zelo družabnem bloku. Prvi teden sem si sobo delila, nato me je Sandra zapustila in sem ostala sama. Z nastavitvijo sem bila zadovoljna, čeprav je bila skromna. Majhna soba z dvema posteljama, mizo in omaro, skupinska kopalnica in stranišča, ena študijska soba in ena TV-soba. Del normalnega delovnika je bilo tudi občasno pomanjkanje vode in elektrike, na kar se navadiš. Ne, celo smejiš se temu in ugotoviš kako zelo spada v sliko Gane.

Menza je bila v mojem bloku, ter v Social centru nekaj minut hoje proč. Zagotovljena sem imela tri obroka na dan oz. dobila sem določeno število bonov, ki sem jih lahko po svoje izkoristila. **Hrana** je bila večinoma lokalna – veliko riža in piščanca, fufu, red-red, banku,... vse večinoma meso, kar je zame kot vegetarijanko predstavljal velik problem, tako da sem se veliko prehranjevala v restavracijah v mestni četrti Osu in naokrog po mestu.

- Družabni program;

Študentje izmenjave smo imeli do konca septembra zagotovljen vsakodnevni (večerni) **družabni program**. Mednarodna večerja, kjer je vsak nekaj skuhal, salsa in reggie party, karaoke, gledališče ali kino, izleti, itd.

Študentje, ki smo bili na izmenjavi istočasno smo si prav tako vsak vikend organizirali izlete naokrog po Gani – odpotovali smo daleč na sever države in obiskali Mole nacionalni park, si ogledali Tamale, uživali ob zahodni obali v Cape Coast-u in Elmini, ter še veliko več. Tudi med tednom smo se večkrat dogovorili, da skupaj raziskujemo po Accri. Skratka, med seboj smo dobro komunicirali in se dobro organizirali.

- Splošni vtis/težave;

Za izmenjavo v Gani sem neizmerno hvaležna. Moj **splošen vtis** je zelo dober, večjih **težav** prav tako nisem imela. Če pomislim, težav sploh nisem imela. Uživala sem vsak trenutek, tako v času dela kot med prostim časom. Veliko sem prijateljevala z lokalnimi študenti medicine, tako da sem si res pridobila dober pogled v njihovo življenje in mišljenje.

Afrika je zame. Ne morem pa zagotoviti, da bo za Vas. Če ste pripravljeni na pustolovščine je Gana dober začetek za spoznavanje Afrike. Vsekakor pa je Afrika v pravem pomenu besede.

